

Áprily Lajos: Ámulni még

Ámulni még, ameddig még lehet,
amíg a szíved jó ütemre dobban,
megőrizni a táguló szemet,
mellyel csodálkoztál gyerekkorodban.

Elálmélni megszokottakon:
az andezitre plántált ősi váron,
virágokon, felhőkön, patakon,
az azúrban kerengő vadmadáron,

a csillagon, ha végtelen terek
hajítják át a késő-nyári égen.

S ámulva szólni: Most voltam gyerek.
S vén volnék már, – s itt volna már a végem?

Felelős kiadó: Kulcsár Judit
Szerkeszti: Kollégiumi médiaműhely

Babus Lajos

A BABUS JOLÁN KÖZÉPISKOLAI
KOLLÉGIUM

DIÁKLAPJA

XXIV. ÉVFOLYAM

102. szám
2021. május-június

JELES NAPOK

Májusi jeles napok

Május 1.

Május hónap folyamán, sok helyütt 1-én májuszfát állítottak a természet újjászületésének szimbólumaként. A székelyek jakabfának, hajnalának is nevezik. A források már a XV. században is említik ezt a szép szokást, de eredete valószínűleg még régebbi, a római Florália pogány szokásából eredeztethető. Ezeknek a több napig tartó fesztiváloknak a késői utóda a majális. Eredetileg termékenységünnep volt.

A májuszfához való fát a legények éjszaka vágják ki az erdőn, feldíszítették szalagokkal, virágokkal, tojással, borral, és a lányos házak elé állították. Ezzel adták a falu tudtára, hogy melyik lány tetszik nekik. Néhol a házakat is felékesítették zöld lombokkal. Sok helyütt pünkösdkor "kitáncolták a fát, azaz kidöntését mulatságokkal, tánccal ünnepelték.

Május első vasárnapja

Anyák napja, az anyák tiszteletére tartott ünnepnap, melyen az anyaságról emlékezünk meg.

Május 16.

Nepomuki Szent János napja. Cseh vértanú szent, akinek szobrait általában víz közelében állítják fel. A hajósok, vízimolnárok védőszentje. Baján a szent szobrát zöld ágakkal, gyertyákkal feldíszítették, hajóra vitték és vízi körmenetet tartottak a tiszteletére. Ez volt az ún. Jánoska-eresztés.

Május 25.

Orbán a szőlősgazdák, kádárok, kocsmárosok védőszentje. Sajnos ezen a napon is gyakori a hideg éjszaka, ami a szőlőnek különösen ártalmas, ezért a szőlőben szobrokat emeletek neki, illetve ezen a napon a szőlőtermő vidékeken szent misét tartottak tiszteletére.

BÚCSÚZÓ DIÁK

Kedves Tanáraink, kedves Szülők, kedves ballagó Diáktársaim!

Elérkeztünk ahhoz a naphoz, amely mérföldkövet jelent életünkben. Ballagásunk alkalmából nehéz szívvel gondolok rátok. Az egyik szemem sír, a másik nevet. Nevet, hiszen mindannyian vártuk ezt a napot. Vártuk, hogy végre befejezzük tanulmányainkat. De sír is, hiszen mostantól kezdve már nem látjuk egymást. Fáj itt hagyni ezt a helyet, ahol több éven keresztül sok emlékezetes dolog történt velünk.

Voltak jó és voltak rosszabb pillanataink is. A kollégiumi csínytevések felejthetlenné váltak számunkra, és tanáraink számára is. Minden szobához, minden folyosóhoz, közösségi terekhez és eldugott sarokhoz fűződik egy-egy szép emlék. Nehéz elképzelni, hogy következő szeptemberben nem ide térünk vissza. De úgy látszik ez az élet rendje: az örök változás. Nem búsulunk, mert a barátságok nem szakadnak meg.

Végzős társaim! Most azt érzitek, hogy gyorsan elrepültek az évek, hogy még maradtak ki nem használt lehetőségek. Gondoljatok arra, hogy ezután másokat kapunk majd, új kihívások várnak ránk.

Hiányozni fognak tanáraink, a kollégium többi dolgozója, a megszokott arcok. Nem tudjuk, hogyan fejezzük ki hálánkat mindazért, amit kaptunk tőlük. Ezúton szeretném megköszönni támogatásukat, segítségüket, iránymutatásukat. Hálás vagyok, hogy mindig bizalommal fordulhattunk hozzájuk, bármilyen problémáról volt is szó. Köszönjük, hogy biztattak, bátorítottak bennünket.

Drága Szüleink!

Hálásak vagyunk féltő gondoskodásotokért, támogatásotokért, azért, hogy hittetek bennünk. Most kezdődik el igazán az életünk, így szükségünk van még a tapasztalataitokra, tanácsaitokra. Köszönjük, hogy mindig mellettünk álltatok és segítettek minket.

Most pedig az alsóbb évesekhez szeretnék szólni. Kívánom, teljesüljenek kívánságaitok, váljanak valóra álmaitok. Töltsétek hasznosan, eseménydúsan a még itt töltött időtöket. Sok sikert kívánok az elkövetkező éveitekhez!

Elbúcsúzunk hát. Minden dolog, aminek kezdete van, véget is ér. Visszagondolva az itt töltött évekre, szürke hétköznapiakra, Babus kupára, ünnepekre, színházi előadásokra, a szilenciumokra szerencsésnek érzem magam, hogy a kollégium lakója lehettem.

Jó emberré válni egy életen át tartó erőfeszítés, melyhez türelem, megbocsátás, felelősség vállalás, hibáink beismerése, a másik elfogadása szükséges. Senki sem tökéletes, de törekedni kell a jóra, s bízni abban, hogy Isten minden napnak megadja a maga örömét.

„Légy, amivé legszebb hajlamaid által válhatsz - de elsősorban maradj ember.”

Torzsá Viktória
ballagó kollégista

BÚCSÚZÓ DIÁK

Kedves Tanáraink, kedves Szülők, Diáktársaim!

Az Arany János Kollégiumi Szakközépiskolai Program végzős diákjai közül én kaptam azt a megtisztelést, hogy társaim nevében is elbúcsúzzam. Hihetetlenül gyorsan teltek el az évek a középiskolában, néhány hét múlva vizsgáinkon számot kell adnunk tudásunkról és ha minden jól sikerül, szakmunkások leszünk. Céljaink elérésében nagyon sok segítséget, támogatást kaptunk itt a kollégiumban, sajnos a felhőtlen diákéveket, a kollégistaként megélhető vidám napokat több alkalommal is megtörték és hosszú időre megszakították a váratlanul bekövetkező események. Az itt töltött idő azonban mindig szép emlék marad számomra és ezt a legtöbben elmondhatjuk magunkról.

Amikor az első napon beléptem ebbe az épületbe, tele volt a fejem kétellyel. Egyszerre voltam izgatott és ijedt. Visszatekintve egy dologban lehetek csupán biztos: teljesen felkészületlen voltam a rám váró időszakra. Magamnak kellett megtapasztalnom mindent, rájönnöm a dolgok nyitjára. Beledobtam a mély vízbe, hogy megtanuljak úszni, ez pedig hozzásegített, hogy egy feladatban ne a kibúvót, hanem a megoldást keressem. Azóta eltelt három év, másként nézek az épületre, megismertem, hozzám is tartozik, egy második otthont kaptam. Az itt töltött éveket kísérték a szobák, ahol laktam, a szobatársak, nevelőtanáraink, az életem kis kellékei: utazótáskák, hátizsákok, tolltartók, több tucat ételesdoboz, és persze a megszámlálhatatlan emlék. A túlpörgő, mindig szószátyár tizenöt éves lányból nemsokára a tizennyolcat betöltő, néha kicsit fáradt, néha kicsit zsémbes felnőtt vált. Felnőtt.Bármennyire is hihetetlen számomra, de ezt a szót kell használnom, annak ellenére, hogy tudom, mindannyiunknak sokat kell még érnünk, tanulnunk, hogy valóban azok lehessünk. Most itt állok a búcsú küszöbén háromévi kemény munkával a hátam mögött. Albert Camus szavaival szeretnék búcsúzni Önöktől, Tőletek:

„Hinni akarom, hogy erősnek és boldognak kell lennünk, mert csak így segíthetünk az embereken a bajban. Aki csak vonszolja az életét és összeroppan a súlya alatt: senkin nem segíthet.”

Roskó Marianna
ballagó kollégista

KOLLÉGIUMBÓL JELENTJÜK

A búcsú mindig nehéz...

A tanév utolsó szép ünnepe az az alkalom, amikor elbúcsúzzunk végzős diákjainktól. Ilyenkor minden virágdíszbe öltözik és valami különleges hangulat járja át az otthont nyújtó épületet. A búcsúzás semmi máshoz nem hasonlítható érzése... Szomorúság és meghatottság, hiszen életük egy korszaka véglegesen lezárult, ugyanakkor izgatottság és öröm, az új dolgok iránti vágyakozás.

Ez a második évünk, hogy nem élhetjük meg kollégiumunk közösségében személyesen is ezeket az érzéseket, élményeket. Ugyanakkor ballagóink köszöntéséről nem szerettünk volna lemondani, hiszen számukra még fontosabb az itt töltött idő szükössége miatt, hogy szép emlékeik maradjanak középiskolás, kollégista éveikről. Így az elmúlt tanévhez hasonlóan idén is videót készítettünk, mellyel a lehetőségeinkhez mérten méltóan tudtuk köszönteni végzőseinket.

Az ünnepi műsorban a Gaudeamus igitur ismerős dallamai csendültek fel elsőként, majd László Attila tolmácsolásában Reményik Sándor: Akarom című verse hangzott el. Ezt követően Torzsás Viktória és Roskó Marianna búcsúzott a kollégiumtól, az alsóbb évesek nevében Deák Izabella köszöntötte a ballagókat. Végül Kulcsár Judit intézményvezető ünnepi beszéde hangzott el, melyben kiemelte, hogy a mostanihoz hasonló nehéz időszakokban is elérhetők céljaink, megvalósíthatók terveink, hiszen minden tapasztalat hozzásegíthet minket életünk megalapozásához. Fontos a tervezés, a kitartás, a türelem és nem utolsó sorban egymás segítése.

Az ünnepi műsor végén jutalmazottjaink kerültek sorra. A Babus Emlékplakettet magas színvonalú, elkötelezett szakmai tevékenységéért a nevelőtestület javaslata alapján Kulcsár Judit intézményvezető kapta. Kiváló diákönkormányzati, diákköri és tanulmányi tevékenységéért **Torzás Viktória**, diákköri és tanulmányi tevékenységéért **Balog Sándor** és **Ötvös Irén**, kiváló tanulmányi munkáért **Bába Roland**, **Kocsis Norbert**, **Kovács László**, **Mondik Péter**, **Sipos Boglárka**, **Roskó Marianna** és **Tóth Attila** részesültek jutalomban. Kiemelkedő diákköri munkáért tíz tanulót jutalmaztunk; oklevelet kaptak: **Bacsó Bettina**, **Budai Tünde**, **Gyüre Cintia**, **Kiss Angyal**, **Kocsó Alexandra**, **Kucsinka Éva**, **Balog Krisztián**, **Kinas Sándor**, **Lakatos Béla** és **Mező Patrik**. Vásárosnamény Város Önkormányzatának Szociális Egészségügyi és Sportbizottsága kiemelkedő sporttevékenységükért könyvjutalomban részesítette **Balog Krisztián** és **Kinas Sándor** tanulókat. Az ünnepi műsort végzőseink tablóképe zárta. Kívánunk nekik vizsgáikon sikeres megmérettetést és reményteljes, szép életet.

Rákóczi Péterné

KOLLÉGIUMBÓL JELENTJÜK

Ballagó diákjaink

Aranyos Vanessza
Bába Roland
Bacskó Bettina
Balog Krisztián
Balog Sándor
Balogh Norbert
Balogh Vivien
Budai Tünde
Fekszí Ádám
Gergely Alexandra
Gergely Pál
Gyüre Cintia
Gyüre Kitti
Kinas Sándor
Kiss Angyal Jázmin
Kocsis Norbert
Kocsó Alexandra

KOLLÉGIUMBÓL JELENTJÜK

Kovács László
Kucsinka Éva
Lakatos Béla
Lőrincz Vivien
Mező Patrik Roland
Mondik Péter
Mursa Roxána
Nagy László Szabolcs
Ötvös Irén
Pál Martin
Rádik Vivien
Roskó Marianna
Sipos Boglárka
Sütő Regina Mária
Takács Hanna
Torzsás Viktória
Tóth Attila

